KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 47.274/3
VAN 27 OKTOBER 2009

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, derde kamer, op 6 oktober 2009 door de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering "tot wijziging van bijlage 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning en van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne", heeft het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

Daarnaast bevat dit advies ook een aantal opmerkingen over andere punten. Daaruit mag echter niet worden afgeleid dat de afdeling wetgeving binnen de haar toegemeten termijn een exhaustief onderzoek van het ontwerp heeft kunnen verrichten.

*

* *

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit strekt ertoe een aantal wijzigingen van uiteenlopende aard aan te brengen in de bijlage 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (hierna: Vlarem I) en in het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna: Vlarem II).

Met deze wijzigingen wordt, zoals in de nota aan de leden van de Vlaamse Regering wordt uiteengezet, onder meer beoogd Vlarem II aan te passen naar aanleiding van het vaststellen van zoneringsplannen en het invoeren van een reglementering inzake LPG-stations. Daarnaast worden in Vlarem I en Vlarem II wijzigingen aangebracht in bepalingen die niet werkzaam en/of overbodig zijn, en worden een aantal materiële vergissingen rechtgezet.

3. De rechtsgrond voor het ontworpen besluit wordt geboden door:

- artikel 3, § 1, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging en dit voor de artikelen 39 en 40;

- artikel 1, eerste lid, van de wet van 18 juli 1973 betreffende de bestrijding van de geluidshinder en dit voor de artikelen 4 en 42;

- artikel 3, § 1, van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer en dit voor artikel 41;

- de artikelen 3 en 20, § 1, eerste lid, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en dit, respectievelijk voor artikel 1 en de artikelen 2, 5 tot 38 en 43 tot 48;

- artikel 10.2.4, § 5, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en dit voor artikel 3.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. Het eerste tot het vierde lid van de aanhef dienen te worden gepreciseerd of te worden aangevuld overeenkomstig hetgeen betreffende de rechtsgrond van het ontworpen besluit is opgemerkt (opmerking 3).

5. Vóór het huidige vijfde lid van de aanhef dient een nieuw lid te worden ingevoegd waarin wordt verwezen naar artikel 10.2.4, § 5, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (zie opmerking 3).

6. Aangezien het advies van de Raad van State gevraagd wordt met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 1/, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, dient het huidige achtste lid van de aanhef als volgt te worden vervangen:

"Gelet op advies 47.274/3 van de Raad van State, gegeven op 27 oktober 2009, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 1/, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;".

Artikel 2

7. Bij artikel 2, 3/, wordt in artikel 1.1.2 van Vlarem II bij de definities van koelinstallaties een definitie ingevoegd van het begrip "een bevoegde deskundige" als vermeld in artikel 5.16.3.3, § 3, 4/, van Vlarem II.

Zoals in de nota aan de Vlaamse Regering wordt uiteengezet, wordt hiermee de omzetting in het interne recht van het Vlaamse Gewest beoogd van artikel 10 van richtlijn 2002/91/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2002 betreffende de energieprestatie van gebouwen.

Om uitvoering te geven aan de verwijzingsplicht zoals opgenomen in artikel 15, lid 1, tweede alinea, van richtlijn 2002/91/EG, kan, ofwel in de aanhef van het ontworpen besluit, ofwel bij de definitie van het begrip "een bevoegde deskundige", ervan melding worden gemaakt dat de gedeeltelijke uitvoering van deze richtlijn wordt beoogd.

Artikel 4

8. Onverminderd hetgeen hiervóór is opgemerkt (opmerking 7), dient het tweede lid, van het ontworpen artikel 2.2.4.4.1, § 8, van Vlarem II te worden omgevormd tot een afzonderlijke paragraaf 9 van het genoemde artikel.

Artikel 5

9. Het ontworpen artikel 4.1.11.1 van Vlarem II is gelijkluidend aan artikel 67 van verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 [(1)].

Hierop gewezen, heeft de gemachtigde het volgende verklaard:

"Via artikel 5 worden de verboden en beperkingen van art. 67 van de REACH-verordening tevens als algemene milieuvergunningsvoorwaarden gesteld voor de ingedeelde inrichtingen. Deze voorwaarden worden immers noodzakelijk geacht om de hinder en risico's ten gevolge van de exploitatie van de ingedeelde inrichtingen te beperken tot een aanvaardbaar niveau. Door het toetsen van een milieuvergunningsaanvraag aan deze algemene milieuvergunningsvoorwaarden kan de vergunningverlener voorkomen dat een milieuvergunning wordt verleend voor een toepassing of een opslag van stoffen die volgens de REACH-verordening verboden is. Dit artikel maakt op deze wijze de uitvoering mogelijk van artikel 125 van de REACH-verordening dat bepaalt dat de lidstaten naast een systeem van officiële controles, ook andere op de situatie afgestemde activiteiten dienen te onderhouden".

Overeenkomstig artikel 249, tweede lid, van het EG-Verdrag is een EG-verordening verbindend in al haar onderdelen en is ze rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat. Behoudens in gevallen waarin de verordening enige marge laat voor verdere discretionaire uitvoering, betekent die rechtstreekse toepasselijkheid dat geen optreden van de lidstaten vereist is om de bepalingen ervan te integreren in hun interne rechtsorde. Bepalingen van een verordening moeten inzonderheid niet worden omgezet in het interne recht van de lidstaten. Niet alleen is een dergelijke werkwijze overbodig op het normatieve vlak aangezien ze geen nieuwe norm tot stand brengt, maar bovendien houdt ze het gevaar in dat verwarring ontstaat inzake het rechtskarakter van het in de internrechtelijke regeling opgenomen voorschrift en onder meer over de bevoegdheid van

---

(1) Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH), tot oprichting van een Europees Agentschap voor chemische stoffen, houdende wijziging van Richtlijn 1999/45/EG en houdende intrekking van Verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad en Verordening (EG) nr. 1488/94 van de Commissie alsmede Richtlijn 76/769/EEG van de Raad en de Richtlijnen 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG en 2000/21/EG van de Commissie.

het Hof van Justitie van de EG om kennis te nemen van alle betwistingen in verband met de voorschriften van de verordening.

Het overnemen van bepalingen van een EG-verordening in een internrechtelijke regeling kan dan ook alleen worden gedoogd in zoverre zulks noodzakelijk is voor de leesbaarheid van eventuele internrechtelijke uitvoeringsmaatregelen. Als het overnemen te dezen noodzakelijk wordt geacht om aan te geven dat het hier ook een milieuvergunningsvoorwaarde betreft, is een verwijzing naar de betrokken bepaling van de verordening het aangewezen middel om ook de aard van die bepaling herkenbaar te houden ("Overeenkomstig artikel 67 van verordening (EG) nr. 1907/2006 ...").

Artikel 48

10. Niettegenstaande de nieuwe bijlage XVII bij verordening (EG) nr. 1907/2006 op 27 juni 2009 in werking is getreden [(2)], komt het de Vlaamse Regering niet toe om terugwerkende kracht te verlenen aan de bepaling die het naleven van de bepalingen van die bijlage als milieuvergunningsvoorwaarde oplegt.

Artikel 49

11. Artikel 49 kan beter worden ondergebracht in een afzonderlijk hoofdstuk IV, met als opschrift "Slotbepalingen".

[(2)] Artikel 2 van Verordening (EG) nr. 552/2009 van de Commissie van 22 juni 2009 tot wijziging van bijlage XVII bij Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH).

De kamer was samengesteld uit

de Heren	P. LEMMENS,	kamervoorzitter,
	J. SMETS, B. SEUTIN,	staatsraden,
	H. COUSY, J. VELAERS,	assessoren van de afdeling Wetgeving,
Mevrouw	G. VERBERCKMOES,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. K. BAMS, auditeur.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

G. VERBERCKMOES P. LEMMENS